

Arrest

nr. 200 743 van 6 maart 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Gerard Davidstraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 28 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 januari 2015 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de terechtzitting van 12 januari 2018 waarbij de verdere behandeling van de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 23 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 januari 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Het beroep dat hiertegen wordt ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wordt verworpen bij arrest nr. 199 149 van 2 februari 2018.

1.2. Op 13 januari 2015 wordt verzoeker tevens een inreisverbod opgelegd (bijlage 13sexies). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: K.U.

voornaam: D.

(...)

nationaliteit: Nepal

wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven. De beslissing tot verwijdering van 13/01/2015 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

☐ *artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van twee jaar omdat:*

☐ *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;*

☐ *2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.*

Betrokkene heeft een bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 07/09/2006 en 05/12/2008. Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene werd vandaag terug aangetroffen op het Belgisch Grondgebied, dus betrokkene heeft niet voldaan aan de terugkeerverplichting. Het is daarom dat een inreisverbod van 2 jaar wordt opgelegd.”

1.3. Verzoeker dient op 30 april 2015 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.4. Op 21 april 2015 wordt een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies) gegeven dat verzoeker wordt betekend op 22 april 2014. Hiertegen wordt geen beroep ingediend zodat dit bevel definitief is geworden.

1.5. Op 25 november 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd. Het beroep dat hiertegen wordt ingediend, wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 163 340 van 1 maart 2016.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht *“door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”*.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en

dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het wettelijke vereiste belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang heeft bij de nietigverklaring (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Haar houding mag voorts het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is zij verplicht haar medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

3.2. De bestreden beslissing betreft een inreisverbod van twee jaar dat werd opgelegd op grond van artikel 74/11, §1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 11 van richtlijn 2008/115/EG van 16 december 2008 van het Europees Parlement en de Raad over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn).

3.3. Op de terechtzitting van 12 januari 2018 deelt de verwerende partij mee dat verzoeker op 7 mei 2015 werd vrijgelaten uit het gesloten centrum waar hij verbleef en legt zij ter bevestiging een stuk neer.

De Raad merkt tijdens deze terechtzitting op dat sinds zijn vrijlating ieder administratief spoor van verzoeker ontbreekt in de stukken die voorliggen.

In de beschikking van 5 december 2017 tot vaststelling van de terechtzitting op 12 januari 2018 het volgende meegedeeld aan de partijen:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

Op deze vraag werd door verzoeker niet schriftelijk gereageerd.

3.4. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in het arrest Ouhrami van 26 juli 2017 geoordeeld dat *“Uit de bewoordingen, de opzet en het doel van richtlijn 2008/115 dus voort(vloeit) dat het tijdvak van het inreisverbod pas ingaat vanaf de datum waarop de betrokkene het grondgebied van de lidstaten daadwerkelijk heeft verlaten.”* (HvJ, 26 juli 2017, Ouhrami, C-225/16, punten 42 tot en met 53).

Aldus dient te worden aangenomen dat de rechtsgevolgen van het bestreden inreisverbod van twee jaar van 13 januari 2015 ingaan vanaf de datum dat de verzoeker het grondgebied van de lidstaten daadwerkelijk heeft verlaten.

Het is in casu dan ook nodig te weten of verzoeker, na zijn vrijlating op 7 mei 2015, gevolg heeft gegeven aan de hem betekende bevelen om het grondgebied te verlaten van 13 januari en 21 april 2015 en zo te kunnen vaststellen of er nog een belang voorhanden is bij het beroep.

Indien verzoeker België zou hebben verlaten, zijn de rechtsgevolgen van het thans bestreden inreisverbod immers reeds ingegaan en is de geldingsduur ervan, in casu twee jaar, mogelijk al verstreken. Zou de geldingsduur van het inreisverbod heden al verstreken zijn, dan is er bijgevolg geen actueel belang meer bij het beroep.

3.5. Op de terechtzitting van 12 januari 2018 vraagt de Raad aan de raadsman van verzoeker of hij kan bevestigen dat verzoeker al dan niet gevolg heeft gegeven aan de hem betekende bevelen om het grondgebied te verlaten. De raadsman van verzoeker kan hierop niet antwoorden. Vervolgens stelt de Raad de zaak uit naar de terechtzitting van 23 februari 2018 en vraagt hij de partijen tegen dan meer duidelijkheid te verschaffen over de aanwezigheid van verzoeker in België of over een eventueel vertrek en de datum daarvan.

3.6. Op de terechtzitting van 23 februari 2018 deelt de raadsvrouw van verzoeker mee dat de dominus litis verschillende pogingen heeft ondernomen om verzoeker te contacteren maar hierin niet is geslaagd. Het recentste contact tussen verzoeker en zijn advocaat betreft een niet verder gedateerd verhoor op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in 2015. Bijgevolg kan de raadsvrouw van verzoeker heden bevestigen noch ontkennen dat verzoeker zich nog in België ophoudt. Zij kan aldus geen duidelijk antwoord verschaffen op de vraag of verzoeker nog aanwezig is in België.

3.7. Door geen klaarheid te scheppen inzake de elementen waarnaar werd gepeild in de beschikking van 5 december 2017 en op de terechtzittingen van 13 januari en 23 februari 2018 en aldus de rechter zijn medewerking te onthouden, wordt blijk gegeven van een gebrek aan voortdurende belangstelling voor en belang bij het ingediende beroep.

De raadsvrouw slaagt er niet in aan te tonen dat verzoeker zich heden nog in België bevindt. Het feit dat de raadsvrouw van verzoeker ter terechtzitting verschijnt, doet daaraan geen afbreuk daar de volgehouden belangstelling voor en het belang bij het ingediende beroep dienen te bestaan in hoofde van verzoeker zelf.

Waar de Raad opmerkt dat de houding van de verzoeker niet getuigt van een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor de door hem ingeleide procedure, betwist of weerlegt de raadsvrouw dit niet.

Ten overvloede, stelt de Raad, na het sluiten van de debatten, vast dat de gemeente Anderlecht op 4 januari 2018 een voorstel tot afvoering van ambtswege heeft opgesteld.

Ambtshalve dient te worden vastgesteld dat het door de wet vereiste actueel belang niet is aangetoond.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk en wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES